

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

ANGELA HUNT

Naine arvas, et keegi
ei kuule tema karjeid...

*Las pimedus
tulla*

Angela Hunt
Let Darkness Come
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Angela Elwell Hunt
© 2016 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M10318916
ISBN 978-9949-82-002-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Epigraaf

Ja me kõik läheme koos nendega vaiksetele matustele,
mitte kellegi matustele, sest matta pole kedagi.
Ütlesin oma hingele, et ta oleks vagusi ja laseks pimedusel tulla,
sest see on jumala pimedus.

T.S. Eliot, „East Coker“

Esimene peatükk

See öö oli kui mõrva sooritamiseks loodud.

Naine ootab, kuni mehe hingamine on sügav ja ühtlane, ootab, kuni mees norskab rahulikus rütmis. Siis poeb ta voodist välja ja astub akna alla, kergitades rulood, kuni hõbedane kuuvalgus toa üle ujutab.

Naine ei hakka lampi põlema panema, kuna ei taha mehe äratamisega riskida. Kuuvalgus sobib tema eesmärgiga, on alati sobinud tema loomusega.

Ta hiilib vannituppa ning võtab kraanikausi alt korvi mehe süstalde ja pudelikestega. Ta viib need öökapile, otsib välja süstla, võtab selle pakendist ja surub nõela pudelikaela.

Mees süstis enne magamaminekut insuliini, piisava doosi, et verekeemia öö läbi stabiilne püsiks. See teine süst muudab ta igaveseks stabiilseks.

Naine mõõdab viiskümmend ühikut tavalist insuliini ja viskab pudeli tagasi korvi. Klaasi vaikne kõlksatus meest ei ärata. Ta magab nagu nott, eriti neil öödel, kui on nii ennast täis, et ei suuda hoiduda oma naise söimamisest.

Idioot. Valge rämps. Lipakas.

Enam need sõnad üle tema huulte ei tule. Enam ei pea naine palavatel suvepäevadel pikki varrukaid kandma.

Enam ei löö mees teda rusikaga kõhtu.

Naine vajub madratsile, kergitab vasakus käes olevat süstalt ja sikutab parema käega kergelt tekki. Mehe norskamine katkeb ja jätkub siis valju plahvatusena. Keha on tajunud järsku temperatuurimuutust ja sõrmed kobavad pidžaamapluusi, otsides tekki.

Kui ta sebumise lõpetab, lükkab naine süstla tema kõhu kahvatu ihu sisse ja vajutab kolbi. Surma abivahend ei tee häält ja selle torge meest ei häiri. Nõel on tema ihu palju kordi läbistanud.

Naine katab mehe kinni, nagu armastav ema lapse, ja tõuseb. Mees magab edasi, teadmata midagi oma saatusest.

Naine viib korvi tagasi vannitoa kappi ja viskab süstla prügikasti. Tema pilk langeb peeglile, kus hämaruses peegeldub tema tontlik kogu. Siis läheb ta tagasi sooja voodisse ja sulgeb silmad, sundides end tahtejõu abil uinuma.

Teine peatükk

Teise korruse advokaatidele määratud juristiabi Kate Barnhill torkab pea Briley Lesteri kabineti ukse vahelt sisse. „Kas said draakon naisest lahti?“

Briley näitab talle käsitsi kirjutatud märkmeid ja paneb need Buschi kausta. „Hagi on tagasi lükatud,“ ütleb ta ohtes. „Nüüd võin võtta ette järgmise süütu ja vääriti mõistetud kliendi.“ Ta põrnitseb kaustade kuhja oma kapil. „Vaata seda saasta. Franklin käib mulle pinda, et ma lahendaksin vähemalt viis asja nädalas, aga nendega korralikult tegelemiseks läheb aega. Ja kuna enamik neist on tsiviilasjad, olen ma pisut hädas.“

Kate lükkab heleda juuksesalgu kõrva taha ja astub sisse. „Viimases büroos, kus ma töötasin, saadeti kliendile lihtsalt kiri, et see asi pole nende aega ja vaeva väärt.“

„Saan aru, miks sa enam seal ei tööta.“ Briley võtab järgmise kausta ja libistab pilgu üle kokkuvõtte. „See puudutab mingit kinnisvaratehingut. Kas meil pole mitte kinnisvaraseaduse spetsialisti?“

„See punapäine tüüp veeautomaadi juures – tema tegeleb kinnisvaraga.“ Kate võtab kausta ning tema randmel rippuv helmestega käekett kõliseb. „Viin selle talle.“

„Ma pole selles kabinetis kunagi kedagi näinud.“

„Sest ta on alati välitöödel või vähemalt nii ta väidab. Aga ehkki teda eriti näha pole, oskab ta aastas esitada arve kahe tuhande töötunni eest.“

„Pole siis ime, et mina selles büroos kõrgemale ei liigu – ma näen vaeva, et saada kokku tuhat viissada. Viimasel ajal on mul raske meenutada, miks ma advokaadiks hakkasin.“ Briley

võtab järgmise kausta, libistab pilgu üle kokkuvõtte ja kortsutab kulmu. „Kas ma pole Clive Thomast juba kunagi esindanud?“

Kate naeratab ukse poole astudes. „Sa ju mäletad seda koera-varast. Tänu sinu esitatud appellatsioonile sai ta vaid üheksakuulise karistuse Cooki maakonnavanglas.“

„Õigus - see *chihuahua* varas.“ Briley viskab kausta lauale. „Nüüd tahab ta osariigi vastu vanglatoidu kohta hagi esitada. See olevat puuduliku toiteväärtusega.“

„Kas sa lähed vanglasse ja saadad ta pikalt?“

„Ei,“ vastab Briley end oma kriuksuvalle toolile sättides. „Talle kirjutan ma kirja.“ ...